Po prvi puta, naša Udruga „Kaj sad“ organizirala je izlet izvan lijepe naše. i to u „deželu“ Sloveniju u poznato **izletište Podčetrtek** odnosno u minoritski **samostan Olimje**.

Već u rano jutro susrećemo poznata lica, od Čakovca do Lepoglave (nažalost, nekih više nema), u blagom uzbuđenju zbog susreta s prijateljima, kao i očekivanjima što svaki izlet, pogotovo onaj u nepoznato, donosi.

Na granici (meji), obavljamo vrlo kratke formalnosti i ulazimo u Sloveniju, lijepo uređenu i umivenu jutarnjom rosom. Kratko razgledavamo Podčetrtek iz autobusa, te se zaustavljamo ispred crkve, svetišta Uznesenja marijina u stvari starog dvorca sagrađenog 1208.godine i pretvorenog u samostan i u jednu od najstarijih ljekarni u Europi. Dvorac je mijenjao mnoge vlasnike dok nije došao u ruke Ivanu Zakmardy-u, koji ga je 1663. godine darovao hrvatskim pavlinima iz Lepoglave. Njihov boravak od 120 godina ostavio je duboke tragove u vidu veličanstvene crkve sa samostanom, s fresko-oslikanom ljekarnom, te lijepo uređenom okolicom, sve do 1782. godine kad je austrijski car Josip II ukinuo samostan, a redovnici su se razišli po raznim samostanima u Hrvatskoj. Sada, nakon 217 godina (od 1999. godine), samostanom upravljaju franjevci konventualci.

Mlad i obrazovan svećenik ukratko nam je u crkvi pokazao njezine znamenitosti, od pozlaćenih oltara s kipom Blažene Djevice Marije, 12 kipova svetaca, oltare posvećene raznim svecima, do orgulja, a na kraju čuvenu ljekarnu te vrt ljekovitog bilja sa 150 različitih ljekovitih biljaka. Uz savjet patera Ašiča, pripremaju se čajevi, masti, pčelinji proizvodi, tinkture i sirupi.

Nakon obilaska ovih znamenitosti uputili smo se prema poznatoj „domačiji“, u obilazak, gdje nam je pripremljen ukusan objed, a prije toga imali smo „bliski susret“ sa životinjama iz rezervata: jeleni, srne i pokoji muflon. Naš domaćin prezentirao nam je susret s tim životinjama na način da je glasnim alpskim povikom „pika, pika“ dozivao životinje. Srne i jeleni dotrčali su na taj povik, došli su do nas i jeli nam iz ruku već prije pripremljen kukuruz. Susret s životinjama bio

je nezaboravan. Te plemenite, plahe i lijepe životinje nakon jela brzo su se izgubile u šumi alpskog pejzaža.

Naš izlet polako se bližio kraju. Zaustavili smo se u **Trakošćanu** gdje smo popili kavu, te smo polako krenuli kućama, obogaćeni za još jedan lijepi izlet, u očekivanju slijedećeg susreta.

U Varaždinu, 09.06.2014.
Dinko Tomić